

LUONNOS

ITÄ-SUOMEN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia Lausunto ja vastaus asiakirjapyyntöön kunnallisvalitusta koskevassa asiassa Dnro 1140/2025

Lausunnon antaja

Savonlinnan kaupunki / kaupunginhallitus

Asiamies ja prosessiosoite

Asianajaja Jyrki Piiparinen, Joensuu
Asianajotoimisto Kontturi & Co Oy
Kauppakatu 17 B, 80100 Joensuu,
puh. (013) 120 731
e-mail: asianajotoimisto@kontturi.fi

Valittaja

Laine, Janne

Asiamies ja prosessiosoite

AA, VT, OTT Esa Schön
Asianajotoimisto Aika Oy
Pohjoinen Makasiininkatu 6 A 1, 00130 Helsinki
puh. 040 823 4892
esa.schon@aikalaki.fi; <https://securemail.aikalaki.fi>

Päätös, jota muutoksenhaku koskee

Savonlinnan kaupunginvaltuuston 11.4.2025 tekemä päätös § 32, jolla kaupunginvaltuusto on päättänyt:

- 1) todeta kaupunginjohtaja Janne Laineen menettäneen valtuuston luottamuksen valtiokunnan esittelytekstissä esittämällä perusteilla, joita ovat:
 - vakavat ongelmat henkilöstön kanssa toimimisessa
 - ongelmat yhteistoiminnassa luottamushenkilöiden kanssa
 - käyttäytyminen edunvalvontatilaisuuksissa
- 2) irtisanoa Laineen kaupunginjohtajan virasta kuntalain 43 §:n nojalla
- 3) että irtisanomispäätös pannaan toimeen välittömästi
- 4) että Laineen virkasuhde päättyy 6 kuukauden irtisanomisajan kuluttua, mutta virantoimitusvelvollisuus ja siihen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet päättyvät välittömästi
- 5) että Laineella on johtajasopimuksensa perusteella oikeus 12 kuukauden palkkaa vastaavaan erokorvaukseen, ja
- 6) että se edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän viipymättä päätöksen toimeenpanoon liittyviin käytännön järjestelyihin.

Määräajasta

Hallinto-oikeus on myöntänyt Savonlinnan kaupunginhallitukselle lisäaikaa lausunnon toimittamiselle 31.8.2025 saakka.

Lausunnon antajan toimivallasta

Savonlinnan kaupungin hallintosäännön 3 §:n 18 kohdan mukaan kaupunginhallitus päättää lausunnon tai selityksen antamisesta valtuuston päätöstä koskevasta valituksesta, milloin kaupunginhallitus katsoo voivansa yhtyä valtuuston päätöksen lopputulokseen. Siten kaupunginhallitus on toimivaltainen vastaamaan hallinto-oikeuden lausunto- ja asiakirjapyyntöön.

Tiedoksiannosta

Valittaja on saanut tiedon muutoksenhaunalaisesta päätöksestä henkilökohtaisesti 15.4.2025. Allekirjoitettu vastaanottokuittaus toimitetaan tämän lausunnon liitteenä.

Lausunto

Savonlinnan kaupunginhallitus (jäljempänä myös ”*kaupunki*” tai ”*kaupunginhallitus*”) kunnioittavasti vaatii, että Itä-Suomen hallinto-oikeus:

- 1) hylkää Janne Laineen (jäljempänä myös ”*valittaja*”) vaatimuksen muutoksenhaun kohteena oleva päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämisestä;
- 2) hylkää valittajan vaatimuksen muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen kumoamisesta;
- 3) hylkää valittajan pyynnön suullisen käsittelyn määräämisestä, tai toissijaisesti vähintään rajaa valittajan nimeämää todistelua siten, että valituksessa nimettyjä todistajia nro 25–42 ei kuulla asiassa;
- 4) hylkää valittajan vaatimuksen hänelle aiheutuneiden oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta; ja
- 5) velvoittaa valittajan korvaamaan kaupungin oikeudenkäyntikulut asiassa myöhemmin esitettävän laskun mukaisesti korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkoineen kuukauden kuluttua hallinto-oikeuden päätöksen antamisesta.

PERUSTELUT

Asian taustasta

Asiassa on kyse siitä, että Savonlinnan kaupunginvaltuusto on päättänyt muutoksenhaun kohteena olevalla päätöksellään irtisanoa kaupunginjohtaja Janne Laineen kaupunginjohtajan tehtävästä kuntalain (410/2015, KL) 43.1:n perusteella, koska hän oli menettänyt kaupunginvaltuuston luottamuksen.

35 Savonlinnan kaupungin valtuutettua on allekirjoittanut aloitteen, jossa he ovat ilmaisseet Laineen menettäneen allekirjoittaneiden luottamuksen kaupunginjohtajan virran hoitamiseen, minkä seurauksena kaupunginvaltuusto on päätöksellään 21.2.2025 § 9 asettanut kuntalain 35 §:n mukaisen tilapäisen valiokunnan valmistelemaan Lai-

neen mahdollista irtisanomista koskevaa asiaa. Aloitteen mukaan perusteina luottamuksen menettämiseen ovat olleet: 1) ongelmat henkilöstön kanssa toimimisessa, erityisesti noin kahden viime vuoden aikana; 2) ongelmat luottamushenkilöiden kanssa toimimisessa kuluneella valtuustokaudella sekä 3) käyttäytyminen edunvalvonta ym. tilaisuuksissa, jonka vuoksi Savonlinnan maine on kärsinyt vahinkoa.

Kaupunginjohtajan kanssa on ennen tilapäisen valiokunnan asettamista yritetty neuvotella johtajasopimuksen muuttamista, ja vapaaehtoista irtisanoutumista varsin ilmeisestä ja kattavasta luottamuspulasta johtuen. Kaupunginjohtaja on kieltäytynyt sopimuksen muuttamisesta ja neuvottelujen jatkamisesta.

Kuntalain 35 §:n mukaisesti asian selvittämisestä on vastannut asetettu tilapäinen valiokunta. Valiokunta on päättänyt itsenäisesti siitä, miten luottamuspulan mahdollisia perusteita lähdetään selvittämään. Valiokunta on ad hoc -toimielin, joka on perustettu yhtä nimenomaista tehtävää varten, ja se kantaa selvittämisen tavastaan virkavastuun. Valiokunnan työskentelyssä ei ole ns. operatiivista valmistelua, vaan sen päätökset syntyvät aina puheenjohtajan selostuksen jälkeen. Valiokunnan työn tukena on ollut juridinen neuvonantaja sekä operatiivinen sihteeri. Käytäntö on tyyppillinen ja oikeastaan ainoa mahdollinen nykylainsäädännön valossa.

Tilapäinen valiokunta on päätenyt selvittämään aloitetta ennen kaikkea kuulemalla kattavaa joukkoa henkilöitä. Se on kerännyt aineistonsa haastattelemalla henkilöitä, joihin kuului kaupungin työntekijöitä ja viranhaltijoita, viime vuosina kaupungin palveluksesta poistuneita viranhaltijoita ja työntekijöitä, valtuustoryhmien puheenjohtajia / varapuheenjohtajia ja kaupunginhallituksen puheenjohtaja sekä edunvalvontaan liittyen eri sidosryhmiin kuuluvia henkilöitä. Yhteensä valiokunta kuuli 26 henkilöä.

Tilapäinen valiokunta on kirjannut kuulemiset laatimalla niistä muistiinpanot. Muistiinpanojen perusteella valiokunta on laatinut kuulemisista yhteenvedon (jäljempänä: ”yhteenvedo”), jossa on ilmaistu teemoittain ne ongelmat, joita kuultavat ovat kokeneet kaupunginjohtajan työskentelyssä. Ongelmallisia tapahtumia itsessään ei ole yksilöity, vaan yhteenvedossa on ilmaistu henkilöstön ja luottamushenkilöiden kanssa toimimisessa sekä edunvalvonnassa kuulemisten perusteella havaitut yleisluontoiset ongelmat.

Valittajalle on 11.3.2025 toimitettu kuulemistilaisuuteen kutsu, jonka liitteenä on toimitettu aiemmin mainittu aloite, jonka perusteella prosessi on käynnistetty, sekä tilapäisen valiokunnan laatima yhteenveto kuulemisista ja muusta materiaalista. Kutsussa valittajalle on ilmoitettu kuulemisen ajankohta (19.3.2025) sekä tieto siitä, että hänellä on ollut mahdollista kertoa oma näkemyksensä ja antaa vastine aloitteeseen ja yhteenvetoon.

19.3.2025 kuulemistilaisuudessa valittaja luovutti valiokunnalle kirjallisen vastineensa liitteineen. Valittaja on kyseisessä tilaisuudessa myös ilmoittanut kantanaan, että valiokunnan puheenjohtaja Jonne Tynkkynen on esteellinen hoitamaan asiaa eikä hänelle ole varattu tarpeeksi aikaa asiaan valmistautumiseen. Koska kuulemistilaisuudessa oli tehty väite esteellisyydestä, oli valiokunnan tehtävä päätös väitteen johdosta: valiokunta päätti, että Tynkkynen ei ole esteellinen asiassa. Koska kaupunginjohtaja oli esittänyt väitteen, että hän ei ole voinut riittävästi valmistautua kuulemiseen, myönnettiin hänelle lisääaikaa ja päätettiin, että kuulemista jatketaan 26.3.2025.

Kuulemistilaisuudessa 26.3.2025 valittaja on valiokunnan häneltä asiaa tiedusteltua ilmoittanut, ettei hänellä ole huomautettavaa lisääjän myöntämisestä. Valittaja on myös kuulemisessaan luovuttanut valiokunnalle kirjallisen vastineensa asiaan. Tilaisuudessa 26.3.2025 on suullisesti käyty läpi valiokunnan laatima yhteenveto kuulemisista ja muista luottamuksen menetyksen perusteista, yhteenveto käytiin läpi kohta kohdalta. Kuulemisten perusteella yhteenvetoon on kirjattu kunkin seikan jälkeen valittajan kommentit kyseiseen seikkaan. Valittaja on myös kokouksen jälkeen täydentänyt yhteenvetoon kirjattuja kommenttejaan.

Valittajalle on kuulemistilaisuuden yhteydessä ilmoitettu, että valiokunta pyytää kaupunginhallitukselta lausunnon, minkä jälkeen kyseinen lausunto toimitetaan valittajalle ja samalla hänelle varataan mahdollisuus antaa vielä oma loppulausuntonsa valiokunnalle seitsemän vuorokauden määräajassa. Tässä yhteydessä valittajalla on ollut mahdollisuus ottaa kantaa kaupunginhallituksen antaman lausunnon lisäksi kaikkiin muihin mahdollisiin seikkoihin, joiden osalta valittaja on kokenut, ettei ole vielä saanut lausua. Valittajalta ei ole missään vaiheessa prosessia evätty mahdollisuutta ottaa kantaa kaikkeen valiokunnan käytössä olleeseen, ja sen ratkaisuun vaikuttaneisiin seikkoihin.

Tilapäinen valiokunta on 26.3.2025 pyytänyt kaupunginhallitukselta lausunnon asiassa, ja kaupunginhallitus on antanut lausunnon 27.3.2025. Kaupunginhallituksen kokouksen alussa kokous on todettu laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Kaupunginhallituksen jäsenet ovat käsitelleet kertynyttä aineistoa ja kaupunginhallitus on tehnyt yksimielisen päätöksen. Kaupunginhallituksen lausunto on toimitettu valittajalle 27.3.2025 ja hänelle on annettu aikaa toimittaa oma loppulausuntonsa 3.4.2025 mennessä. Valittajalla on siis ollut seitsemän vuorokautta aikaa loppulausunnon antamiseen. Valittaja on toimittanut loppulausuntonsa määräaikaan mennessä.

Tilapäinen valiokunta on johtopäätöksinään esittänyt, että on olemassa vahvaa näyttöä yhteenvedossa mainituista valittajan ongelmista henkilöstön kanssa toimimisessa, samoin kuin ongelmista luottamushenkilöiden kanssa toimimisessa. Valiokunta on katsonut, että joskaan näyttö vahingon aiheuttamisesta kaupungille edunvalvontatilaisuuksissa ei ole ollut yhtä vahvaa kuin näyttö ongelmista työntekijöiden ja luottamushenkilöiden kanssa, niin laajojen ja yhteneväisten kuulemisten perusteella myös tästä seikasta on olemassa perusteita. Koska valittajalla ei ole ollut mahdollisuutta lausua lehtileikkeistä, joiden on väitetty aiheuttaneen kaupungin julkisuuskuvalle haittaa, ei niihin ole vedottu epäluottamuksen perusteena, eikä valiokunta ole hyödyntänyt niitä selvitystyössään.

Valiokunta on johtopäätöksensä todennut, että *”Janne Laineen jo pidempään jatkuneet, mutta erityisesti kahden viime vuoden aikana pahentuneet, vakavat ongelmat henkilöstön kanssa toimimisessa, ongelmat yhteistoiminnassa luottamushenkilöiden kanssa kuluneella valtuustokaudella sekä käyttäytyminen edunvalvonta ym. tilaisuuksissa, jonka vuoksi Savonlinnan maine on kärsinyt vahinkoa, ovat kuntalain 43 §:n tarkoittamia asiallisia ja painavia perusteita todeta Laineen menettäneen valtuuston luottamuksen.”* Valtuusto on 11.4.2025 päätöksellään § 32 päättänyt todeta valittajan menettäneen valtuuston luottamuksen ja irtisanoa hänet kaupunginjohtajan virasta. Päätös on annettu valittajalle tiedoksi henkilökohtaisesti 15.4.2025, jolloin valittaja on myös allekirjoittanut vastaanottokuittauksen.

PERUSTEET TÄYTÄNTÖÖNPANOKIELLON OSALTA

Valittaja on valituksessaan vaatinut hallinto-oikeutta keskeyttämään muutoksenhaun kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon. Vaatimusta ei ole perusteltu lainkaan.

Kuntalain 43 §:n 3 momentin mukaan kunnanjohtajan irtisanomista koskeva päätös voidaan panna heti täytäntöön ja kunnanjohtaja voidaan samalla vapauttaa tehtäviensä hoidosta. KL 143:n päätösten täytäntöönpanokelpoisuutta koskevan säännöksen mukaan vailla lainvoimaa olevan päätöksen täytäntöönpanoon ei kuitenkaan saa ryhtyä, jos oikaisuvaatimus tai valitus käy täytäntöönpanon johdosta hyödyttömäksi taikka jos oikaisuvaatimuksen käsittelevä toimielin tai valitusviranomainen kieltää täytäntöönpanon. Kuntalaki ei sisällä erityissääntelyä täytäntöönpanon kieltämisestä, jolloin sovellettavaksi tulee KL 144 §:n perusteella oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (808/2019, HOL).

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 123 §:n 1 momentin mukaan hallintotuomioistuin voi valituksen ollessa vireillä kieltää päätöksen täytäntöönpanon, määrätä täytäntöönpanon keskeytettäväksi tai antaa päätöksen täytäntöönpanoa koskevan muun määräyksen.

Laissa ei ole säädetty erityisiä perusteita sille, milloin täytäntöönpanokielto on annettava, eikä tällaisia vaatimuksia ole myöskään käytännössä asetettu. Oikeuskirjallisuudessa on esitetty, että ne näkökohdat, joiden pohjalta päätöksen täytäntöönpanomahdollisuutta ennen lainvoimaa arvioidaan, ovat täytäntöönpanokieltoa harkittaessakin merkittäviä.¹

Ottaen huomioon kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain 44 §:n 1 momentti, kunnanjohtajan irtisanomista koskevassa asiassa muutoksenhaku ei ~~joka tapauksessa~~ voi tehdä muutoksenhakua hyödyttömäksi, koska kunnanjohtaja palautuu virkaan, mikäli hallintotuomioistuin katsoo, ettei irtisanominen ole ollut perusteltu. Kuten edellä on todettu, valituksessa ei ole esitetty mitään perusteita täytäntöönpanon kieltämisestä koskevalle vaatimukselle, eikä täytäntöönpanon kieltämiselle ole muutoinkaan ilmennyt aiheutta.

¹ Harjula – Prättälä – Myllymäki – Sarvilinna, Kuntalaki (2023), päivittyvän hakuteoksen VII osan pääluvun 16 luku. Oikaisuvaatimus ja kunnallisvalitus alaluvun 143 §. Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus alakohta 3. Oikaisuvaatimuksen tai valituksen käyminen hyödyttömäksi.

PERUSTEET VALITUKSEN OSALTA

Keskeiset valituksen kiistämisperusteet

- 1) Kaupunginjohtaja on menettänyt kaupunginvaltuuston luottamuksen ja perusteet luottamuksen menettämiseen ovat olleet asialliset ja riittävät.
- 2) Kaupunginvaltuuston 11.4.2025 tekemä päätös § 32 ei ole sisältänyt virheellistä valmistelua, eikä se ole syntynyt virheellisessä järjestyksessä.
- 3) Valituksenalaisen päätöksen valmistelu ja käsittely niin tilapäisessä valiokunnassa, kaupunginhallituksessa kuin kaupunginvaltuustossakin on ollut puolueetonta ja yhdenvertaista, eikä asioiden valmisteluun tai käsittelyyn ole osallistunut esteellisiä henkilöitä.
- 4) Valittajalla on ollut tieto ja mahdollisuus lausua kaikesta siitä, mitä tilapäinen valiokunta on selvitystyössään ottanut huomioon, ja mihin se on päätösehdotuksensa valtuustolle perustanut. Valittajan oikeusturva ei ole missään vaiheessa prosessia vaarantunut.

Tarkemmat perusteet

Valittaja on jakanut valituksen kahteen pääotsikkoon, joista toinen koskee prosessin virheellisyyttä ja toinen päätöksen lainvastaisuutta. Valittaja on käsitellyt perustekonaisuuksia omien numeroitujen alaotsikoiden alla. Selvyiden vuoksi tämä lausunto on pyritty jäsentämään vastaavalla tavalla valituksen kanssa, joskin pääotsikoita ei ole tässä lausunnossa numeroitu. Vastaukset valittajan valituskirjelmän muissa kohdissa esittämiin väitteisiin on pyritty jäsentämään parhaiten soveltuvan alaotsikon alle.

Päätöksen syntymisestä väärässä järjestyksessä

1. Tilapäisen valiokunnan valitsemisesta

14.2.2025 pykälässä 46 asiaa on käsitellyt kaupunginhallitus, joka on esittänyt valtuustolle päätösehdotuksenaan mm., että valtuusto asettaa keskuudestaan kuntalain 35 §:ssä tarkoitetun tilapäisen valiokunnan valmistelevaan irtisanomista koskevaa asiaa, ja että valiokuntaan valitaan seitsemän jäsentä ja kullekin henkilökohtainen varajäsen.

Kaupunginvaltuusto on käsitellyt asiaa kokouksessaan 21.2.2025 § 9. Asian käsitellyssä Tuukka Suomalainen on esittänyt kuutta jäsentä ja kuutta varajäsentä tilapäiseen valiokuntaan, minkä osalta Jouni Koskela teki esityksen, ettei tilapäistä valiokuntaa esitetä. Myös Rauni Asikainen teki esityksen, ettei tilapäistä valiokuntaa esitetä, minkä lisäksi hän esitti yhtä jäsentä ja yhtä varajäsentä, mikäli tilapäinen valiokunta kuitenkin valitaan. Valtuusto äänesti ensin Koskelan ja Asikaisen muutosesityksen välillä, ja Asikaisen esitys voitti. Tämän jälkeen valtuusto äänesti vielä kaupunginhallituksen pohjaesityksen ja Asikaisen muutosesityksen välillä, minkä äänestyksen pohjaesitys voitti. Äänestysten jälkeen kukaan ei pyytänyt puheenvuoroa, minkä myötä puheenjohtaja totesi keskustelun päättyneen. Valittajan väite siitä, että esityksiä tilapäisen valiokunnan jäseniksi ei olisi tehty tilapäisen valiokunnan asettamisen hyväksymisen jälkeen, tai että jäsenistä ei olisi käyty keskustelua, ei siis pidä paikkaansa. Tilapäinen valiokunta on hyväksytty ja sen jäsenet on valittu oikeassa järjestyksessä. Tilapäisen valiokunnan asettamiseen liittyvään kokouskäsitelyyn ei sisälly muotovirhettä.

2. Tilapäisen valiokunnan puheenjohtajan väitetystä esteellisyydestä

Valittaja on valituksessaan esittänyt tilapäisen valiokunnan puheenjohtajan Jonne Tynkkysen olleen asiassa esteellinen, koska hän on valittajan mukaan vaatinut vuodesta 2019 lukien valittajan erottamista kaupunginjohtajan virkasuhteesta. Kaupunki toteaa tältä osin ensinnäkin, että edellä viitattu perustuu ainoastaan valittajan väitteisiin, joiden pohjaksi valittaja ei ole edes pyrkinyt esittämään mitään näyttöä.

Lisäksi valittaja on vedonnut Tynkkysen hänestä vuonna 2019 tekemään kanteluun aluehallintovirastolle liittyen Tynkkyselä tehtyyn työsuojeluilmoitukseen, josta Tynkkynen oli syyllistänyt valittajaa. Valittajan väitteen mukaan Tynkkysellä on ollut voimakkaan kielteinen ennakoasenne, jolloin luottamus hänen puolueettomuuteensa on perustellusti vaarantunut.

Hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan eli niin sanotun *yleislausekkeen* mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa *muusta erityisestä syystä* vaarantuu. Tällaisen syyn on oltava ulkopuolisen havaittavissa ja sen puolueettomuutta vaarantavan vaikutuksen tulee olla suunnilleen samanasteinen kuin erikseen määritellyissä esteellisyysperusteissa.

Kantelun tekeminen ei lähtökohtaisesti aiheuta esteellisyyttä yleislausekkeen perusteella. Kantelua ei voida esimerkiksi rinnastaa osapuolen välillä olevaan oikeudenkäyntiin. On myös todettava, että valittajan esille nostama kantelu on tapahtunut vuosia sitten, eikä voi mitenkään vaikuttaa henkilösuhteisiin valituksenalaisen päätöksen osalta. Väite esteellisyydestä on lakiin perustumaton.

Luottamus puolueettomuuteen ei hallintolain 28 §:ssä tarkoitettulla tavalla vaarannu yksin sillä perusteella, että henkilö on kannellut virkamiehen mahdollisesta väärinkäytöksestä. Asianosaisen oma epäluottamus virkamiehen toimintaan ei pelkästään muodosta hallintolaissa tarkoitettua esteellisyyttä. Luottamuksen vaarantumiselle tulee olla erityinen, merkitykseltään laissa lueteltuihin esteellisyyisperusteisiin rinnastettava syy, joka on myös ulkopuolisen henkilön havaittavissa ja jonka perusteella ulkopuolille perustellusti syntyy epäily virkamiehen menettelyn puolueettomuudesta. Kenellekään ei liioin saa aiheutua rangaistuksen kaltaisia seuraamuksia siitä, että hän turvautuu jokaisen oikeuteen käyttää oikeussuojakeinoja viranomaistoiminnan oikeellisuuden tutkimiseksi, esimerkiksi kanteluteitse.² Kun tässä tapauksessa kanteluasiasta on kulunut jo yli viisi vuotta, on selvää, ettei sillä ole merkitystä Tynkkysen esteellisyyttä arvioitaessa tässä asiassa.

Ennakkواسenne asiaan ei muutoinkaan yksin muodosta hallintolaissa tarkoitettua esteellisyyttä. Liioin asianosaisen yleinen tyytymättömyys virkamiehen menettelytapoihin jossakin asiassa ei tee virkamiestä esteelliseksi osallistumaan tämän asian jatkokesittelyyn.³

Kuten Tynkkysen omasta lausunnosta käy ilmi, hän on sinänsä ollut kaupunginjohtajan kanssa joistain asioista eri mieltä. Hän on myös tuonut kannanottojansa julkisesti esiin. Tältä osin on todettava, että vaikka yleislausekkeen esteellisyyssäännösten soveltamisalueeseen kuuluvat myös periaatteessa virkamiehen julkiset kannanotot, on niiden puolueettomuutta vaarantavaan vaikutukseen suhtauduttu hallinnossa erityisen rajoitetusti silloin, kun kysymys on poliittisesti valittujen henkilöiden kannanotoista.⁴ Hallinnollisen päätöksenteon avoimuus vaatii keskustelua eri vaihtoehtojen hyvistä ja huonoista puolista jo ennen päätöksentekoa, joten asian kertominen ja tässä yhteydessä kannanottojen tekeminen eivät tee päätöksentekijöitä välttämättä esteellisiksi.⁵

² Kuusikko, Kirsi, Esteellisyys hallinnossa 2018, s. 370–371.

³ Ibid., s. 372–373.

⁴ Ks. esim. KHO 2004:16.

⁵ Kuusikko, Kirsi, Esteellisyys hallinnossa 2018, s. 440–441.

Edelleen, kuten Tynkkynen on omassa lausunnossaan ilmoittanut, hän ei ole ollut etukäteen yhteydessä tilapäisen valiokunnan haastattelemiin henkilöihin eikä hän ole valinnut haastateltavia tarkoitushakuisesti tai yksin.

Asiassa ei ole juridisia perusteita katsoa, että Tynkkynen olisi ollut esteellinen osallistumaan asian käsittelyyn. Näin ollen asiassa ei ole tehty väitettyä menettelyvirhettä.

3. Kaupunginlakimiehen väitetyistä esteellisyydestä

Kaupunginlakimies Roosa Aaltonen on sinänsä riidattomasti osallistunut sekä valittajan viittaaman työsuojeluasian että irtisanomisasian käsittelyyn. Kyseinen työsuojeluasia ei kuitenkaan ole osa nyt käsillä olevaa prosessia, jonka seurauksena kaupunginjohtajan virkasuhde on päätetty. Työsuojeluasia on käsitelty erikseen, eikä sen lopputulos ole vaikuttanut muutoksenhaunalaaiseen päätökseen.

Aaltonen on riidattomasti toiminut tilapäisen valiokunnan pöytäkirjanpitäjänä, ja osana tilapäisen valiokunnan sihteerin tehtäviään hän on mm. yhdessä valiokunnan puheenjohtajan kanssa koostanut luonnoksen tilapäisen valiokunnan yhteenvedoksi, joka valiokunnan kokouksessa on käsitelty ja hyväksytty. Sen sijaan hän on toiminut muutoksenhaun kohteena olevaa valtuuston päätöstä tehtäessä pöytäkirjanpitäjänä. Osallistuminen asiaan tilapäisen valiokunnan pöytäkirjanpitäjänä, yhteenvedon laatijana ja lisäksi valtuuston päätöstä tehtäessä pöytäkirjanpitäjänä ei kuitenkaan tee Aaltosta esteelliseksi. Kunnallishallinnossa toiseen asteen jääviys on poikkeus, ei pääsääntö. Virkamiehen osallistuminen samaan asiakokonaisuuteen liittyvän aikaisemman asian käsittelyyn ei lähtökohtaisesti tee hänestä esteellistä osallistumaan vastaavassa roolissa samaan asiakokonaisuuteen liittyvän uuden asian käsittelyyn.⁶ Aaltonen on yksinkertaisesti hoitanut virkatehtäviään. Yksittäinen viranhaltija voi olla useamman toimielimen sihteerinä. Tämä ei muodosta esteellisyyttä, vaan on tavanomaista toimintaa kunnallishallinnossa.

Tässä tapauksessa on selvää, että kaupunginlakimiehen tasapuolisuus tai luottamus hänen puolueettomuuteensa tämän yksittäisen päätöksen pöytäkirjantarkastajana ei ole vaarantunut sen takia, että hän on aiemmin toiminut pöytäkirjanpitäjänä ja yhteenve-

⁶ Esim. OKA 22.10.2014 OKV/2/21/2014 ja OKV/9/21/2014.

don laatijana samassa asiakokonaisuudessa. Oikeuskirjallisuuden mukaan esteellisyyden aiheuttaisi se, että virkamies ei asiaa aiemmin käsiteltyään voi enää *harkita asiaa vapaasti* ottamatta huomioon aiempia kannanottojaan.⁷ Tässä tapauksessa kaupunginlakimies on ollut ainoastaan teknisessä roolissa molemmissa vaiheissa, eikä ole ottanut osaa päätöksentekoon missään vaiheessa. On selvää, että tässä tapauksessa ei pääsääntöön mukaisesti ole ollut esteellisyyttä. Edelleen on syytä korostaa, että viranhaltija voi olla samassa asiassa kahden eri toimielimen sihteerinä ilman, että tilanne muodostaa esteellisyyden.

Valittaja on vedonnut myös siihen, että Aaltonen on noussut valittajan erottamisen jälkeen vs. hallintojohtajaksi, koska hallintojohtaja on siirtynyt vs. kaupunginjohtajaksi. Esteellisyyden perusteena on erityinen suhde virkamiehen ja asian välillä. Aaltonen ei ole kuitenkaan tämän perusteella esteellinen kahdesta syystä. Savonlinnan kaupungin hallintosäännön 1 osan 3 luvun 4 pykälän mukaan kaupunginjohtajan ollessa poissa tai esteellinen taikka viran ollessa avoinna, hoitaa kaupunginjohtajan tehtäviä kaupungin hallituksen määräämä viranhaltija. Aaltosella ei ole ollut tiedossa eikä hän ole voinut ennakoida tai pitää edes todennäköisenä, että kaupunginhallitus määräisi hallintojohtajan kaupunginjohtajaksi eikä siten sitä, että hänestä tulisi vs. hallintojohtaja.

Lisäksi, jotta esteellisyys syntyy, tulee toimenpiteestä olla erityistä hyötyä tai haittaa virkamiehelle tai hänen kaikkein läheisimmilleen eli perhepiirilleen. Pelkkä hyöty tai haitta ei ole riittävä, vaan edellytetään erityistä hyötyä tai haittaa. Tässä tapauksessa Aaltonen toimii virkaa tekevänä hallintojohtajana vain väliaikaisesti, kunnes uusi kaupunginjohtaja valitaan. Hänen palkkansa nousee hieman, mutta ei merkittävästi, ja toisaalta hänen työnsä ja vastuunsa kasvaa sen mukaan. Kyse ei ole Aaltosen tapauksessa erityisestä hyödystä, eli häntä ei voida katsoa esteelliseksi tälläkään perusteella.

4. Kaupunginhallituksen lausunnon antamisen väitetystä virheellisyydestä

Valittajan näkemyksen mukaan kaupungin hallintosääntö edellyttää, että kaupungin hallituksen kokouksissa noudatetaan neljän päivän kutsuaikaa, ja että koska tässä tapauksessa sitä ei noudatettu ja kaupunginhallituksen jäsenet ovat saaneet mittavan valmisteluaineiston vasta kokousta edeltäneenä iltana, heillä ei ole ollut mahdollisuutta perehtyä asiaan lain edellyttämällä tavalla.

⁷ Kuusikko, Kirsi, Esteellisyys hallinnossa 2018, s. 390.

Toisin kuin valittaja väittää, kaupungin hallintosäännössä ei edellytetä neljän päivän kutsuaikaa. Savonlinnan kaupungin hallintosäännön 5 luvun 15 §:n mukaan ”*Kokouskutsun lähetetään, mikäli mahdollista vähintään 4 kalenteripäivää ennen kokousta.*” Tässä tapauksessa asianosaiset ovat saaneet tiedon kokouksesta ja materiaalit päivällä 26.3.2025 ja kokous on alkanut 27.3.2025 klo 19.06. Vaikka aineisto on sinällään ollut laaja, jäsenillä on ollut mahdollisuus käydä se läpi ja muodostaa oma kantansa asiasta. Osa asioista on luonnollisesti ollut myös aiemmin kunnanhallituksen jäsenillä jo tiedossa. Kaupunginhallituksen jäsenet ovat kokouksessa katsoneet olemaan siten informoituja asiasta, että ovat kyenneet antamaan lausunnon asiassa. On syytä huomata, että kaupunginhallitus on ollut päätöksenteossaan yksimielinen, ja ainoastaan yksi kokouksessa paikallaolija on tehnyt vastaesityksen kokouksen laillisuuteen ja koollekutsumiseen liittyen. Kyseinen vastaesitys kuitenkin raukesi kannattamattomana.

Kun kaupunginhallitus on käsitellyt kaupunginhallituksen lausuntoa tilapäisen valiokunnan lausuntopyyntöön, kaupunginhallituksen puheenjohtaja on sinällään riidattomasti ennen itsensä jääväämistä esittänyt, että kokouksen puheenjohtajana jatkaa Panu Peitsaro. Esitys tilapäisestä puheenjohtajasta ei ole ollut varsinaisen asian käsittelyä, vaan kokouksen järjestäytymistä. Kaupunki katsoo, että pelkästään kokouksen puheenjohtajana jatkavan henkilön esittäminen ei ole sellainen asian käsittelyyn liittyvä toimi, joka vaikuttaa asian ratkaisuun. Päinvastoin kaupunki katsoo, että toimella ei ole ollut minkäänlaista vaikutusta asian käsittelyyn, koska varsinaista asiaa ei ole tuossa vaiheessa käsitelty –eikä tällä siis ole myöskään ollut vaikutusta myöhemmässä asiakohdassa (§ 111) tehtävään päätökseen. Kyseinen päätös on koskenut esityslistan liitteenä olleen lausuntoluonnoksen hyväksymistä, ja kokouksessa tehty päätös on ollut yksimielinen. Näin ollen on selvää, ettei puheenjohtajan henkilöllisyydellä ole ollut merkitystä päätöksen sisältöön.

5. Riittävä aika loppulausunnon antamiseen valittajalle

Valittaja on vedonnut siihen, ettei hänelle ole varattu riittävää määräaikaa selvityksen antamiseen asiassa sen jälkeen, kun valiokunta oli toimittanut valittajalle kaupunginhallituksen antaman lausunnon liitteineen. Lausunto liitteineen toimitettiin valittajalle hänen omankin ilmoituksensa mukaan 27.3.2025 klo 22.00. Sähköisesti tiedoksi annetun asiakirjan katsotaan tulleen asianosaisen tietoon kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, *jollei muuta näytetä*. Tässä tapauksessa riidatonta on, että valittaja on saanut tiedon asiakirjasta 27.3.2025. Kun loppulausunto on tullut toimittaa 3.4.2025

klo 23.00 mennessä, on valittajalla ollut seitsemän vuorokautta loppulausuntonsa antamiseen, mitä aikaa on pidettävä kestoltaan vähimmäisedellytykset täyttävänä. Kuten edellä on todettu, valittajalle oli myös annettu ennakkoilmoitus, että hänelle tullaan varaamaan seitsemän vuorokauden mittainen aika loppulausunnon antamiselle. Näin myös meneteltiin.

Kaupunginjohtajalle on 27.3.2025 toimitettu uutena aineistona ainoastaan kunnanhallituksen lausunto, jossa ei esitetä mitään uusia väitteitä valittajasta tai mitään aiemmin mainitsemattomia seikkoja, vaan kyseessä on kaupunginhallituksen lausunto kaupunginjohtajalla jo tiedossa olleesta aineistosta. Kuntalaki ei edellytä, että kaupunginjohtajaa kuullaan vielä kaupunginhallituksen lausunnon johdosta. Tästä huolimatta tilapäinen valiokunta on toiminut huolellisesti, ja varannut kaupunginjohtajalle edelleen tilaisuuden lausua kantansa kaupunginhallituksen lausunnon johdosta.

Valittajalle ei siis olisi edes tarvinnut antaa mahdollisuutta antaa enää lausuntoa tässä vaiheessa, mutta näin on kuitenkin haluttu tehdä. Valittajalla on ollut edellä mainitusti seitsemän vuorokautta aikaa antaa loppulausuntonsa sisältäen mahdollisen lausuman kaupunginhallituksen lausuntoon. Valittajalla on siten ollut riittävä aika vastata luottamuksen menettämisen perusteena olleisiin ja asian ratkaisuun vaikuttaneisiin seikkoihin ja selvityksiin.

Sen lisäksi, että kaupunginjohtajalle on annettu mahdollisuus antaa loppulausuntonsa asiassa vaikei näin olisi tarvinnut menetellä, tulee huomioda, että kaupunginjohtaja on saanut 15 vuorokauden (11.–26.3.2025) pituisen ajan antaa lausuntonsa yhteenvedosta, jossa on ilmaistu kaikki luottamuksen menettämisen perusteet. Valittaja on ensimmäisessä kuulemisessaan 19.3.2025 pyytänyt lisää aikaa kuulemiseen valmistautumiseen ja oman vastineensa laatimiseen, ja tilapäinen valiokunta on myöntänyt lisää aikaa viikon verran eli 26.3.2025 asti. Kuten edellä on todettu, valittaja on 26.3.2025 kuulemisessa asiasta erikseen kysyttäessä ilmoittanut, että hänellä ei ole lausuttavaa myönnetyistä lisäajasta.

6. Valittajan kuulemisesta

Toisin kuin valittajan viittaamassa korkeimman hallinto-oikeuden antamassa muussa päätöksessä KHO 2529/2016, kaupunki on tässä tapauksessa tehnyt kaikista kuulemisistaan muistiinpanot, ja kirjannut muistiinpanoihin kuultavien nimet ja kuulemisten

sisällön. Näin ollen valittajan väite kuulemisten kirjaamatta jättämisestä on virheellinen ja menettely eroaa tältä osin mainitun ratkaisun tosiseikastosta suullisten kuulemisten ollessa tosiasiallisesti kirjattu hallintolain edellyttämällä tavalla ylös. Ottaen huomioon – kuulemisissakin monien työntekijöiden esille nostaman – työpaikalla olleen pelon ilmapiirin ja kaupunginjohtajan kostomentaliteetin, on kaupungin täytynyt kuitenkin suojella työntekijöitään ja olla ilmaisematta kuultavia henkilöitä valittajalle. Toisin kun edellä mainitussa KHO:n tapauksessa, kaupunki on tässä tapauksessa kuullut luottamushenkilöiden lisäksi siis myös työntekijöitä. Valittajan alaisena tai muutoin kaupungin palveluksessa työskennelleet henkilöt eivät olisi uskaltaneet tulla kertomaan havaintojaan, mikäli nimet olisi ilmaistu valittajalle, mikä prosessin aikana tehtyjen havaintojen perusteella on täysin ymmärrettävää.

Kaupunki on joutunut tässä tapauksessa siis suojelemaan työntekijöitään, mutta on huolehtinut valittajan oikeusturvan varmistamisesta siten, että sisäisessä prosessissa kuulemisista on tehty asianmukaisesti muistiinpanot, ja näistä muistiinpanoista on tehty yhteenveto, josta valittajaa on kuultu. Valittajan oikeusturvaa ei ole missään vaiheessa prosessia vaarannettu, ja hänellä on ollut tieto kaikesta luottamuspuolan arvioinnissa huomioon otetusta materiaalista. Sillä seikalla, kuka henkilö on lausunut mitään, ei kaupungin käsityksen mukaan ole merkitystä, eikä valittajan oikeusturva ole voinut vaarantua sen johdosta, että kuulemisista on tehty muistiinpanot. Valittajalle on annettu hallintolain (434/2003, HL) 34 §:n 1 momentin mukaisesti tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Viitatussa KHO:n ratkaisussa kunnan tilapäinen valiokunta oli kirjannut kuulemisasiakirjaan ainoastaan kuulemisen perusteella luomansa näkemyksen luottamuksen menettämiseen johtaneista seikoista. Olennaista tapauksessa on siis se, että kuulemisasiakirjaan ei ole kirjattu kaikkia kuulemisessa ilmenneitä seikkoja, jotka olivat olleet perusteena luottamuksen menetykselle ja valittajan irtisanomiselle. Tässä tapauksessa yhteenvetoon on sen sijaan kirjattu kaikki kuulemisessa ilmenneet seikat, kuitenkin ketään nimeämättä ja sillä tavalla yleisluontoisesti, ettei valittaja voisi tunnistaa kirjauksista ketään lausunnon antajaksi. Lisäksi tässä tapauksessa päätökseen luottamuksen menettämisestä on vaikuttanut ainoastaan yhteenvetoon kirjatut seikat, eikä luottamuksen menetystä ole perusteltu millään seikalla – eikä siihen ole vaikuttanut mi-

kään seikka – jota ei ole esitetty yhteenvedossa. Valittajalla on siis ollut ollut mahdollisuus lausua kaikista päätöksenteon perusteena olleista, kuulemisissa esiin tulleista seikoista ja väitteistä, ja valittaja on myös tämän mahdollisuutensa käyttänyt. Valittajan viittaama ratkaisu ei ole rinnastettavissa nyt käsillä olevaan asiaan tapausten tosi-seikastojen erotessa merkittävältä osin toisistaan.

Tilapäisen valiokunnan yhteenvedoon kirjatun tavoin oikeuskirjallisuudessa esitetyn kannanoton mukaan irtisanominen ei edellytä luottamuksen menetykseen johtaneiden seikkojen tai tapahtumien yksilöintiä,⁸ jolloin kaupunki katsoo, että kuulemisessa esille tulleiden seikkojen anonymisointi ja muuttaminen yleisluontoisempaan muotoon on ollut asianmukaista. Tämä lähtökohta on vahvistettu myös oikeuskäytännössä (KHO 27.12.2019 t. 6185). On huomattava, että ongelmat on kuitenkin siten yksilöity, että valittajalla on ollut mahdollisuus lausua niistä.

Kertomusten luotettavuuden osalta kaupunki toteaa, että nimenomaan siinä tapauksessa, että kuultavat olisivat tiedneet heidän henkilöllisyytensä tulevan valittajan tietoon, olisivat kuulemiset olleet epäluotettavia, koska kuultavat eivät olisi uskaltaneet kertoa kaikista kokemuksistaan ja havainnoistaan. Huomionarvoista on myös se, että yhteenvedossa ilmaistut seikat ovat toistuneet useammassa kuulemisissa, ja osa seikoista toistui lähes poikkeuksetta joka kuulemisessa.

Valituksenalaisen päätöksen pohjana olevan tilapäisen valiokunnan selvitystyö on ollut perusteellista, puolueetonta ja kattavaa. On myös huomioitava, että valtuustoaloitteen sisällön perusteella on ollut selvää, että selvitystyössä on tullut keskittyä nimenomaan aloitteessa esille nostettujen asioiden selvittämiseen. Kaiken edellä mainitun perusteella valtuusto on pitänyt tällä tavalla tehtyä kokonaisuuden muodostamista riittävänä ja asianmukaisena valmisteluna; varsinkin ottaen huomioon työntekijöiden suojelun tarpeen.

⁸ Harjula – Prättälä, Kuntalaki – tausta ja tulkinnat (2015); s. 358; myös Harjula – Prättälä – Myllymäki – Sarvilinna, Kuntalaki, päivittyvä hakuteos, III Osan pääluvun Toimielimet ja johtaminen alaluvun 7 luku. Kunnan johtaminen ja kunnanhallitus alaluvun 43 §. Kunnanjohtajan irtisanominen tai siirtäminen muihin tehtäviin alakohta 2. Irtisanomisperusteet. Ko. päivittyvän hakuteoksen sisältö perustuu vuonna 2023 ilmestyneeseen teokseen *Kuntalaki – Tausta ja tulkinnat* (11., uudistettu painos). Valittaja on valituksessaan esittänyt, ettei tilapäisen valiokunnan yhteenvedossa mainitussa vuoden 2015 teoksessa ei ole voitu huomioida valittajan viittaamaa ratkaisua KHO 2529/2016. Kaupunki toteaa, että ko. kannanotto sisältyy myös teoksen vuonna 2023 julkaistun painokseen ja jatkuvasti päivittyvään hakuteokseen, jolloin kannanottoa ei ole syytä pitää vanhentuneena.

Päätöksen väärtetystä lainvastaisuudesta

Kuntalain 43 §:n mukaan valtuusto voi irtisanoa kunnanjohtajan tai siirtää hänet muihin tehtäviin, jos hän on menettänyt valtuuston luottamuksen. Palvelussuhteen päättäminen luottamuspulan takia edellyttää kuitenkin pätevää perustetta, joka liittyy työntekijän taitoon tai käytökseen. Peruste ei saa olla syrjivä eikä mielivaltainen. Virkasuhteen päättämisen tulee olla myös oikeasuhtainen seuraus luottamuspulatilanteen ratkaisemiseksi.

Oikeuskäytännön (mm. KHO 27.12.2019 t. 6185) perusteella voidaan todeta, että vaikkei esitetyt syyt olisikaan yksittäisinä erityisen painavia, syyt voivat olla kokonaisuutena sellaisia, että virkasuhteen päättäminen on asianmukainen seuraus. Oikeuskäytännössä on myös korostettu sitä, että valtuustolla on laaja harkintavalta asiassa.

Kaiken sen lisäksi, mihin on vedottu valtuuston päätöksessä ja tilapäisen valiokunnan laatimassa yhteenvedossa, toteaa kaupunki perusteinaan seuraavaa:

1. Ongelmista henkilöstön kanssa toimimisessa

Henkilöstön kanssa toimimisessa havaitut ongelmat on kirjattu tilapäisen valiokunnan yhteenvedoon. Kirjatut asiat on kuultu usealta kuultavalta, joten niiden todenperäisyyttä ei ole syytä epäillä. Ongelmia henkilöstön kanssa on ollut useita, ne ovat olleet monitahoisia, ja ne ovat olleet omiaan vaikuttamaan henkilöstön työhyvinvointiin. Toisin kuin valittaja väittää, on pahoinvointi objektiivisesti havaittavissa tehdyistä kuulemisista. Samoin henkilöstön pahoinvointi on otettu huomioon kaupunginhallituksen antamassa lausunnossa. Koska kaupunginhallitus edustaa kaupunkia työnantajana, on kaupunginhallituksen antamalle lausunnolle annettava erityisen painava merkitys kokonaisuuden arvioinnissa, sillä se on työnantajana taho, jolla on paras tietämys henkilöstön hyvinvoinnista.

Kaikki työhyvinvointiin liittyvät esiin tuodut seikat ovat liittyneet nimenomaan valittajaan. Sillä seikalla, että yksittäisissä työsuojeluprosesseissa valittajan ei ole voitu todeta syyllistyneen työturvallisuuslain tarkoittamaan häirintään, ei ole merkitystä kokonaiskuvaa arvioitaessa. Tilapäinen valiokunta on järjestäytyessään toimikautensa alussa erikseen päättänyt, ettei kaupunginjohtajaa koskeneissa työsuojeluprosesseissa mukana olleita henkilöitä kuulla osana tilapäisen valiokunnan selvitystyötä.

Todettakoon yleisesti ottaen sekä henkilöstön, luottamushenkilöiden että yhteistyötoimien osalta, että eri tahoilla on ollut valittajasta erilainen käsitys. Luonnollista on, että valittaja on tullut eri tavalla toimeen eri osapuolten kanssa. Sekä kuultavien kertomuksista että valittajan itsensä hankkimien lausuntojen sisällöstä on havaittavissa, että valittaja on joidenkin mielestä ollut taitava taloudellisten asioiden hoitaja, mutta henkilöstöjohtamisessa on ollut puutteita. On siis luonnollista, että talousasioita painottavat tai muuten valittajan kanssa paremmin toimeen tulleet työntekijät ovat kokeneet valittajan johtamisen paremmaksi kuin enemmän nykyaikaista johtamista toivovat henkilöt. Valittajan hankkimat lausunnot eivät miltään osin poista tilapäisen valiokunnan kuulemien henkilöiden kokemuksia tai tee niitä vähempiarvoisiksi. Vaikka valittaja on sinänsä saanut monelta osin häntä kehuvia todistajanlausuntoja, eivät ne tarkoita, etteikö ongelmia olisi. Vaikka kyseiset työntekijät eivät ole kokeneet ongelmia tai havainneet niitä, ei se poista muiden kuultujen kokemuksia. Objektiivisesti arvioiden esille tulleet seikat ovat olleet kokonaisuutena niin vakavia, että valtuustolla on ollut perustellut syyt luottamuksen menettämiseksi.

Kaupungin käsityksen mukaan työhyvinvointikyselyillä ei ole asiassa näyttöarvoa, koska ne kuvaavat tilannetta yli kahden vuoden takaa ennen irtisanomista, kun luottamuksen menetyksen perusteena olevat seikat kuvaavat erityisesti noin kahden viimeisen vuoden aikana ilmenneitä ongelmia. Kysely kuvaa myös työtä kokonaisuutena, ei pelkästään kanssakäymistä kaupunginjohtajan kanssa tai kaupunginjohtajan johtamista. Huomioitavaa niistä tosin on, että valittajan liitteestä ympäröimä kohta: ”Olen tyytyväinen koko organisaation johtamistapaan” on huonoiten arvioitu kaikista kokonaisuuksista. Todettakoon, että on täysin ymmärrettävää – ja tilapäisen valiokunnan kuulemisten perusteella jopa todennäköistä –, että työntekijät eivät ole uskaltaneet tuoda työhyvinvointikyselyssä tai valittajan kanssa käydyissä palaverissa epäkohtia esiin vastatoimien pelossa. Tämä on aiemmin mainitulla tavalla osasyynä myös kaupungin kuulemisprosessitavan valinnassa.

Myös henkilöstömäärä on koettu työhyvinvointikyselyssä ongelmana, mikä vahvistaa yhteenvedon kirjattuja suullisia kokemuksia. On myös hyvin ymmärrettävää, mikäli kaikki valittajan kanssa toimineet henkilöt eivät ole uskaltaneet antaa valittajalle palautetta heidän oltuaan aiempien kokemusien perusteella tietoisia, ettei valittaja reagoi asiaan empaattisesti. Yhteenvedon ja hankitun selvityksen perusteella valitta-

jalle työntekijöiden hyvinvointia tärkeämpää ovat olleet taloudelliset seikat. Tämä näkyy myös valittajan toimittamassa, Rauni Asikaisen lausumassa: *”Olen tämän jo Jannelle sanonutkin, että hänen tehtävässään tärkeintä on tuloksellisuus ja Savonlinnan edun ajaminen, missä hän on onnistunut erinomaisesti. Toissijaista on kiitellä alaisia jatkuvasti siitä, että he tekevät hyvin työnsä, mihin heidät on palkattu. Tämän pitäisi olla itsestään selvää kaikille.”*

Verrattaessa työhyvinvointikyselyssä hallintoa ja muuta organisaatiota, on havaittavissa se, että valittajalla on ollut hyvät välit useiden hänen lähimpien alaistensa kanssa. Valittaja on kerännyt ympärilleen sellaiset työntekijät, joihin hän on ehdottomasti luottanut, ja jotka katsovat asioita samasta näkökulmasta hänen kanssaan. Koska he ovat olleet valittajan kanssa samaa mieltä asioista ja ovat peesanneet häntä, on valittaja suhtautunut heihin paremmin, mikä heijastuu hallinnon työntekijöiden suurempana tyytyväisyytenä töihin. Myös edellä mainitusta Rauni Asikaisen lausumasta ilmenee, että valittaja on ollut hyvissä väleissä sellaisten henkilöiden kanssa, jotka ovat ajatelleet asioita hänen kanssaan samalla tavalla, eli taloudelliset asiat edellä. Hallinnon ulkopuolisten työntekijöiden kokemukset valittajan johtamisesta ovat taas olleet heikommät, kuten yhteenvedosta ilmenee. Yhteenvedosta ilmenevä suosimisen kulttuuri näkyy myös tässä.

Toisin kuin valittaja väittää, on hänen kanssaan käyty työnjohdollisissa keskusteluissa henkilöstöjohtamiseen liittyviä ongelmia. Viimeisin esimerkki työnjohdollisesta keskustelusta on 11.2.2025 käyty keskustelu valittajan kanssa työsuojeluilmoitusprosessien johdosta. Tässä keskustelussa valittajan kanssa on käyty läpi ilmenneitä epäkoh-tia, ja valittajalle on annettu mahdollisuus kouluttautua. Valittaja ei ole kuitenkaan käyttänyt tätä mahdollisuutta hyväkseen.

Toisin kuin valittaja väittää, ei kaupunginhallitus ole missään vaiheessa todennut työsuojeluilmoituksia perusteettomiksi tai todennut, että kaupunginjohtaja ei ole syyllistynyt väitettyyn epäasialliseen toimintaan. Kaupunginhallitus on ainoastaan ilmaissut, että sille toimitetun kirjallisen materiaalin nojalla kaupunginhallitus ei voi todeta – kaupunginjohtajan oikeusturva huomioon ottaen – häirintää tapahtuneen. Suullisiin sanomisiin kaupunginhallitus ei ole voinut ottaa kantaa. Kaupunginhallitus on kuitenkin erikseen tammikuussa 2025 tehdyssä päätöksessä ensimmäisistä työsuojeluilmoituk-

sista todennut, että ”Käytettävissä olevan aineiston perusteella asianosaisten henkilösuhteet kuvautuvat selvästi tulehtuneina ja heidän välisessään työtehtäviin liittyvässä kommunikaatiossa on ollut merkittäviä haasteita, mistä syystä viestintä on ollut mahdollista kokea epäasialliseksi.”. Toisista työsuojeluilmoituksista tehdyissä päätöksissä kaupunginhallitus on kesäkuussa 2025 todennut, että ”henkilösuhteet ovat olleet edelleen tulehtuneita ja kommunikaatiossa on ollut merkittäviä haasteita.”

Edellä viitatus päätelmät ovat yhteneviä tilapäisen valiokunnan suorittamissa kuulemisissa havaittujen seikkojen kanssa: kaupungintalolla on ollut kommunikaatioon, jakamiseen ja asioiden hoitamiseen liittyviä ja pitkään kestäneitä ongelmia. Myös esimerkiksi virkavastuulla uhkailun osalta todetaan, että virkavastuusta muistuttamista ei välttämättä yhden työntekijän kohdalla voi sanoa epäasialliseksi toiminnaksi silloin, jos muistuttamiseen voi olla objektiivisesti ajatellen syytä. Kuitenkin ottaen huomioon se, että usean yhteneväisen kertomuksen mukaan on ollut tavanomaista, että valittaja on varsinkin talousasioiden osalta muistuttanut viranhaltijoita virkavastuusta, voidaan kyseessä katsoa olevan siinä määrin poikkeuksellinen toimintatapa esimieheltä, että se voi muodostaa osasyyn valtuuston luottamuksen menettämiselle. Valtuuston luottamuksen menettäminen ei edellytä, että kaupunginjohtajan olisi todettu syyllistyneen työturvallisuuslain mukaiseen häirintään, minkä arvioimisesta työsuojeluprosesseissa on ollut kyse.

Kuultavien yhteneväisten kertomusten perusteella on todettavissa, että syy ongelmiin on ollut valittajassa. Kaupunki pitää erityisen ongelmallisena sitä, että valittaja ei ole suostunut kouluttautumaan ja kehoituksista huolimatta kehittämään omaa johtamistaan henkilöstöasioissa, vaikka hänelle on annettu siihen mahdollisuus ja häntä on siihen kehoitettu. Tästä kaikesta on tehtävä johtopäätös, että kaupunginjohtaja ei ole kyennyt havaitsemaan omassa henkilöstöjohtamisessaan mitään kehittämisen tarvetta.

Ongelmat valittajan henkilöstöjohtamisessa perustuvat edellä todetusti kokonaisuudessaan lukuisten kuultavien kokemuksiin ja havaintoihin, joita voidaan pitää yhdenmukaisina. Väitteitä on pidettävä myös uskottavana, koska ne ovat toistuneet useiden henkilöiden kertomuksissa samankaltaisina. Jopa valittajan toimittamissa häntä koskeissa kehityskeskustelupalautteissa, jotka hänen alaisensa ovat antaneet, on hänen osaamistaan keskustella tarpeeksi kritisoitu numeerisessa arvostelussa. Tämä siitä

huolimatta, että tällaisissa työnantajalle menevissä palautteissa ei aina välttämättä uskalleta antaa kritiikkiä, varsinkaan työpaikassa, jossa on havaittu tiettyä pelon ilmapii-riä.

Toisin kuin valittaja väittää, ei kyse ole siitä, että henkilö, jonka mielipide ei tule perustellustikaan linjatuksi, kokisi tämän autoritäärisenä. Kyse on siitä tavasta, millä valittaja on johtanut kokouksia. Tilapäisen valiokunnan suorittamien kuulemisten perusteella kyse on nimenomaan siitä, että mikäli valittajan kanssa on ollut perustellustikin eri mieltä, on hän painottanut omaa näkökulmaansa ja saattanut menettää malttinsa, mikäli henkilö uskaltaa tuoda oman eriävän mielipiteensä esille senkin jälkeen, kun valittaja on sen kerran sulkenut pois.

Ongelma valittajan kanssa ei ole ollut se, että välillä tapaamisia peruuntuisi, vaan se, että oli enemmän sääntö kuin poikkeus, että sovitut tapaamiset peruuntuivat ja niitä piti siirtää välillä useampaankin kertaan. On selvää, että kiireisellä kaupunginjohtajalla on äkillisiä menoja ja asioita tulee toisten edelle, mutta tässä tapauksessa se, että on tavanomaisempaa, että alaisten kanssa sovitut tapaamiset siirtyvät jopa useaan kertaan ennen kuin lopulta tapaaminen onnistuu, kertoo aikatauluttamiseen liittyvistä ongelmista.

Töiden epätasa-arvoinen jakaminen ei liity pelkästään valittajan viittaamaan tapaukseen, vaan myös muut työntekijät ovat ilmoittaneet, että he ovat työvoimapulan takia joutuneet kaupunginjohtajan työnjohdollisen pyynnön takia valmistelemaan asioita, jotka eivät heille kuulu.

2. *Ongelmat yhteistoiminnassa luottamushenkilöiden kanssa*

Kaupunki toteaa yleisellä tasolla, että se, että kaupunginjohtajan toimintaan ei ole luottamushenkilöiden kokouksissa puututtu, ei tarkoita, ettei siihen olisi ollut missään vaiheessa syytä. On selvää, että huonoon käytökseen puuttuminen ylipäättään, mutta varsinkin hierarkiassa ylemmällä tasolla olevan henkilön huonoon käytökseen puuttuminen, on vaikeaa. Käyttäytyminen voi olla myös sillä tavalla vaikeasti havaittavaa, että sitä ei havaitse kuin se henkilö, johon nk. piikittely tai halveksunta kohdistuu. Edelleen todetaan, että monen henkilön yhteneväisen kertomuksen perusteella valtuuston on täytynyt tehdä sellaiset johtopäätökset kuin tässä tapauksessa on tehty, ja siten suojella sekä kaupungin työntekijöitä että luottamushenkilöitä. Kaupungilla on työnantajana

velvollisuus suojella työntekijöitään ja muita palveluksessaan toimivia ja heidän työhyvinvointiaan.

Kuten henkilöstönkin osalta, myös luottamushenkilöiden kanssa esille on tullut kiire ja aikataulujen pitämättömyys. Myös se, että sekä työntekijät että luottamushenkilöt ovat kertoneet valittajan aikatauluongelmista yhteneväisesti, vahvistaa kuulemisissa kerrotun todenperäisyyttä. Kiireelliset aikataulut ovat vaikuttaneet luottamushenkilöiden motivaatioon valmistella asioita sekä esityksiä kokouksissa, koska hyvin valmisteltua esitystä ei kuitenkaan valittajan kiireiden takia ole keritty käydä perusteellisesti läpi. Tämä on omiaan pienentämään luottamushenkilöiden motivaatiota ja valmistelun tasoa kaupungissa, mikä voi olla jopa kohtalokasta pienelle kaupungille.

3. Käyttäytyminen edunvalvontatilaisuuksissa

Kuten muidenkin asioiden osalta, myös edunvalvonnan osalta kaupunki toteaa, että vaikka osan yhteistyökumppaneiden kanssa valittaja on ollut hyvissä väleissä ja saanutkin Savonlinnan kaupungille hyvää aikaan, on kokemuksista ja havainnoista ilmennyt myös valittajan aiheuttamaa negatiivista mainetta kaupungille. Tämänkin osalta sellaiset yhteistyötahot, joiden tahto on kaupungin ja valittajan kanssa ollut yhteneväinen, ovat tuoneet esiin valittajan esittämässä lausunnoissa hyvän palautteen valittajasta. Nämkään eivät kuitenkaan poista niitä negatiivisia näkemyksiä valittajasta ja hänen käytöksestään edunvalvontatilaisuuksissa, mikä on heijastunut kuultavien kertomuksista.

Pride- ja Ukraina-liputuksen osalta kaupunki toteaa, että vaikka sinällään kaupunginjohtaja on toiminut täysin lain ja kaupungin asettamien päätöksentekoon liittyvien sääntöjen mukaisesti, ei ole silti kaupungin maineelle hyväksi ja siten kaupungin edun mukaista, että kaupunginjohtaja näyttäytyy julkisessa päätöksenteossa perustellustikaan jatkuvasti näitä arvoja vastaan. On sinänsä selvää, ettei ko. seikka voisi yksinään johtaa luottamuksen menettämiseen, mutta kuten edellä on todettu, kyse on asian kokonaisarvioinnista, jolloin se on voitu ottaa yhtenä osana arviointia huomioon.

4. Yhteenveto

Kuten jo aiemmin todettu, luottamuksen menetyksen perusteena olleita seikkoja on käyty valittajan kanssa useaan otteeseen läpi, mutta valittaja ei ole asiaan ottanut eikä käyttänyt mahdollisuuttaan uudelleen kouluttautumiseen.

Kaupunginjohtajan irtisanominen valtuuston luottamuksen menettämisen perusteella ei vaadi varoituksen antamista tai työnjohdollisten keskustelujen käymistä.

Se, että kuntalaissa tai muualla lainsäädännössä ei ole tarkemmin säädetty siitä, millä perusteilla valtuusto voi erottaa kunnanjohtajan luottamuspulan perusteella, perustuu valtuuston aseman korostamiseen siten, että kunnan muut toimitukset ja luonnollisesti kunnan viranhaltijat toimivat sen luottamuksen varassa. Luottamusta ei voida vaatia, vaan se tulee ansaita. Luottamuksen tai sen puuttumisen arviointi on luonteeltaan poliittista ja tapauskohtaista, eikä sitä ole haluttu laissa tarkemmin rajata. Valtuuston päätösvaltaan luottamusta arvioitaessa liittyy poikkeuksellisia piirteitä verrattuna tavanomaiseen hallintomenettelyssä ratkaistavaan asiaan. Valtuustolla on asian luonteen mukaisesti laaja harkintavalta arvioidessaan luottamuksen menettämisestä ja kysymys on ensisijaisesti poliittisen ja muun tarkoituksenmukaisuusharkinnan alaan kuuluvasta päätöksenteosta. Erottamisen perusteiden tulee kuitenkin olla asiallisia, eivätkä ne voi perustua mielivaltaan tai olla syrjiviä. Valtuusto voi siten käyttää laajaa harkintavaltaansa niissä raameissa, jotka perustuslaki ja hallintolaki yleisesti hallinnolle asettavat.

Asiassa on kyse kuntalain 43 §:n tarkoittamasta luottamuksen menettämisestä, ei viranhaltijalain mukaisesta irtisanomisprosessista. Savonlinnan kaupunginvaltuusto on päättänyt, ettei se luota valittajan tapaan johtaa kaupunkia. Se on päättänyt ratkaisunsa tilapäisen valiokunnan suorittaman huolellisen ja laajan selvitystyön pohjalta. Valtuusto on pitänyt tilapäisen valiokunnan suorittamaa valmistelutyö riittävänä ja asianmukaisena. On syytä korostaa, että Laineen oikeusturva ei ole vaarantunut prosessin missään vaiheessa – hän on saanut lausua kaikesta asiassa saadusta selvityksestä, jopa useaan kertaan. Koska Laine ei ole sen enempää kuulemisessaan kuin vastineissakaan nähnyt mitään vikaa omassa johtamisessaan, vaikka tilapäisen valiokunnan suorittama kuulemiskierros osoittaa siinä merkittäviä ongelmia, osoittaa sekin, ettei valittaja ole kykeneväinen arvioimaan tai kehittämään omaa tapaansa johtaa.

Toisin kuin valittaja väittää, asian selvittäminen on ollut objektiivista. Myös valittajan puolella olevia asioita on otettu huomioon. Ottaen kuitenkin huomioon huomattavan

monen henkilön yhteneväiset ja vakavat kertomukset, henkilöstön hyvinvointi, luottamushenkilöiden jaksaminen ja motivaatio sekä kaupungin etu, ei valtuustolla ole ollut muuta mahdollisuutta kuin todeta, ettei se luota johtajan tapaan johtaa organisaatiota – eli sen on tullut irtisanoa valittajan virkasuhde luottamuspujan perusteella.

Ottaen huomioon valittajan alaisten hyvinvointi, luottamushenkilöiden jaksaminen ja motivaatio sekä kaupungin etu, on virkasuhteen päättäminen ollut suhteellisuusperiaatteen mukaista. Irtisanomisessa on niin ikään noudatettu tarkoitussidonnaisuuden periaatetta, koska luottamuspujan on osoitettu johtuvan kunnanjohtajasta ja erityisesti hänen käyttäytymisestään. Asiassa on myös edellä kuvatuin tavoin toimittu objektiivisesti, jolloin myös valittajan väite menettelyn olemisesta objektiviteettiperiaatteen vastainen on perusteeton. Objektiviteettiperiaatteen toteutuminen ei ole vaarantunut siitäkään syystä, että osa tilapäiseen valiokuntaan valituista valtuutetuista on sinänsä riidattomasti allekirjoittanut 35 valtuutetun joukossa kunnanjohtajan irtisanomista koskevan aloitteen. Oikeuskäytännössä on todettu, ettei tällainen tilanne muodosta esteellisyyttä (KHO 13.6.2001/1434). Asiaa on selvitetty ja selvityksen mukaan toimittu jo tilapäisen valiokunnan järjestäytymisen yhteydessä.

Yhteenvedon edellä esitetyin perustein kaupunki katsoo, että asiassa ei ole tullut esille perusteita, joilla voitaisiin katsoa valituksenalaisen päätöksen syntyneen virheellisessä järjestyksessä tai päätöksen olevan muutoinkaan lainvastainen.

Valittajan valitus tulee siten hallinto-oikeudessa perusteettomana hylätä.

Suullisen käsittelyn järjestämistä koskevan vaatimuksen osalta

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 57 §:n 1 momentin mukaan hallintotuomioistuimen on järjestettävä suullinen käsittely, jos tuomioistuin pitää sitä tarpeellisenä tai yksityinen asianosainen sitä vaatii. Tuomioistuin voi mainitun pykälän 2 momentin perusteella kuitenkin asianosaisen vaatimuksesta huolimatta jättää suullisen käsittelyn järjestämättä muun ohella, jos: asian ratkaisemiseksi merkityksellisistä tosiseikoista on jo saatu riittävä selvitys, jonka perusteella asia voidaan ratkaista ilman, että tuomioistuimelle jää varteenotettavaa epäilyä tosiseikoista (2 kohta); tosiseikat voidaan selvittää muulla tavoin (3 kohta), tai suullisen käsittelyn järjestäminen on muuten ilmeisen tarpeetonta, kun otetaan huomioon asian laatu ja merkitys asianosaiselle sekä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin vaatimukset (5 kohta). Säännöksen 4

momentin mukaan suullista käsittelyä vaativan on ilmoitettava, minkä vuoksi sen järjestäminen on tarpeen ja mitä selvitystä hän esittäisi suullisessa käsittelyssä.

Hallintoprosessissa pääsääntönä on kirjallinen menettely, ja suullinen käsittely on ainoastaan täydentävä lisäselvityskeino (HE 29/2018 vp, s. 122). Tämä johtuu siitä, että pääsääntöisesti hallintoasioissa oikeudenkäynnin pohjana on hallintoviranomaisessa tapahtunut käsittely, jonka lainmukaisuutta hallinto-oikeus käsittelee (Saukko, Petri, Hallintoprosessi 2024, s. 56). Näin on myös tässä tapauksessa.

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimella on laaja oikeuskäytäntö, joka koskee oikeutta Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa tarkoitettuun suulliseen käsittelyyn (esimerkiksi tuomio Mirovni Inštitut v. Slovenia, 13.3.2018, kohdat 36 ja 37 oikeuskäytäntöviittauksineen). Ihmisoikeustuomioistuin on oikeuskäytännössään todennut, että velvollisuus järjestää suullinen käsittely ei ole ehdoton, vaan riippuu olennaisesti kansallisessa tuomioistuimessa ratkaistavana olevan asian luonteesta (esimerkiksi suuren jaoston tuomio De Tommaso v. Italia, 23.2.2017, kohta 163). Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen suuren jaoston tuomion Ramos Nunes De Carvalho e Sá v. Portugali, 6.11.2018 kohdan 191 alakohdassa (b) ihmisoikeustuomioistuin on todennut, että suullisen käsittelyn toimittaminen on tarpeen muun ohella silloin, kun olosuhteet edellyttävät tuomioistuimen muodostavan oman käsityksensä jutun osapuolista antamalla heille tilaisuuden selittää henkilökohtaista tilannettaan itse tai edustajansa välityksellä.

Laine on vaatinut suullista käsittelyä katsoen sen olevan tarpeen hänen itsensä ja todistajien kuulemiseksi erottamisen perusteista ja erottamismenettelystä. Kaupunki toteaa, että kyseiset asiat on käsitelty jo muutoksenhaunalaista päätöstä valmisteltaessa – Lainetta on kuultu tilapäisessä valiokunnassa sekä suullisesti että kirjallisesti, ja asiassa on laadittu kattava selvitys muiden asiassa kuultujen henkilöiden kannanotoista ja tilapäisen valiokunnan työskentelystä. Varsinkaan valituksessa esitettyjen prosessiväitteiden selvittämiseksi suullinen käsittely ei ole tarpeen, vaan ko. kysymykset ovat ratkaistavissa kirjallisessa menettelyssä.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia koskevista esitöissä on todettu suullisen käsittelyn olevan tarpeen esimerkiksi silloin, asian ratkaisemiseksi on tarpeen kuulla todistajia suullisesti todistajanvakuutuksen nojalla. Tällöin voi olla kyse siitä,

että asiassa esitetty kirjallinen selvitys on puutteellista tai siihen sisältyy ristiriitaisuuksia. Kirjallista aineistoa täydentävä suullinen käsittely voi olla tarpeen myös, jos kirjallista aineistoa ei ole riittävästi tai kyse on kirjallisen aineiston uskottavuuden arvioinnista. (HE 29/2018 vp, s. 122) Asiassa ei ole kyse kummastakaan esitöissä mainitusta esimerkkitilanteesta. Edelleen esitöissä on todettu, ettei suullinen kuuleminen olisi yleensä tarpeen silloin, kun ei ole ilmennyt perusteita epäillä kirjallisen todistajankertomuksen tai asiantuntijalausunnon uskottavuutta. Tällaista epäilyä ei ilmene nousseen.

Kaupunki ei väitä eikä ole väittänyt, että kaikissa tai edes suurimmassa osassa edunvalvontatilanteissa tai vastaavissa tilaisuuksissa olisi ollut ongelmia eikä siten ole kaupungin näkemyksen mukaan merkitystä sillä, että yksittäisillä tahoilla, jotka eivät ole olleet Laineen kanssa kovinkaan tiheästi tekemisissä, on valittajasta positiivisia kokemuksia. Varsinkin, kun nämä tahot ovat jo ilmoittaneet käsityksensä kirjallisesti eikä näitä kirjallisia ilmoituksia sinällään katsota olevan syytä epäillä. Todettakoon joka tapauksessa myös tässä kohtaa, että kaupunki katsoo näiden ilmoitusten sopivan siihen kuvaan, mikä valittajasta on kuulemisten perusteella noussut. Hän on riidattomasti tullut hyvin toimeen sellaisten tahojen kanssa, joilla on hänen kanssaan samanlaiset näkemykset ja tavoitteet. Sen sijaan hän on jättänyt huomiotta ja kohdellut välinpitämättömästi/poissaolevasti sellaisia tahoja, joiden hän ei ole katsonut olevan tarpeeksi olennaisia hänen agendalleen.

Edellä esitetyin perustein kaupunki katsoo, että asian ratkaisemiseksi merkityksellisistä tosiseikoista on jo saatu riittävä selvitys, jonka perusteella asia voidaan ratkaista ilman, että tuomioistuimelle jää varteenotettavaa epäilyä tosiseikoista, jolloin suullisen käsittelyn järjestämistä koskeva vaatimus tulee hylätä.

Toissijaisesti kaupunki katsoo, että hallinto-oikeuden tulee vähintään rajoittaa suullista käsittelyä HOL 59 §:n nojalla. Joka tapauksessa asian käsittelyn kannalta ei ole tarpeen kuulla Laineen valituksessa todistajiksi nimettyjä poliittisia toimijoita tai heidän erityisavustajiaan (valituksessa todistajat nro 27–31, 36) eikä yritysten tai julkisyhteisöjen edustajia (valituksen todistajat nro 32–35, 37–42). Edellä todetuin tavoin asiassa ei ole riitaa siitä, etteikö osa valittajan kanssa tekemisissä olleista henkilöistä olisi voinut kokea valittajan toimintaa kaikin tavoin asiallisena ja kaupungin etua edistävänä.

Keskeistä irtisanomisasiassa tältä osin on, että tilapäisen valiokunnan selvityksen perusteella useat henkilöt ovat kokeneet puutteita kaupunginjohtajan toiminnassa myös edunvalvontaa koskevin osin. Lisäksi kaupunki katsoo, että valituksessa nimettyjä todistajia nro 25 ja 26 ei ole tarpeen kuulla – Sipisen palvelussuhde on päättynyt vuonna 2016 ja Aallon vuonna 2018, jolloin on ilmeistä, ettei heillä voi olla sellaisia tietoja, jotka voisivat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Oikeudenkäyntikuluista

Kuntalain 144 §:n perusteella kunnallisvalitukseen sovelletaan siltä osin kuin kuntalaissa ei toisin säädetä, mitä hallintolaissa ja oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettussa laissa säädetään.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019, HOL) 10 luvun 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Valittajan valitus on perusteettomana kumottava. Kun asia on näin ratkaistava, olisi asian ratkaisu huomioon ottaen kohtuutonta, että kaupunki joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Valittaja on velvoitettava korvaamaan kaupungille aiheutuneet asianajo- ja oikeudenkäyntikulut myöhemmin esitettävän laskun mukaisesti.

Luettelo hallinto-oikeudelle toimitettavista asiakirjoista

1. Kunnanvaltuuston päätös 11.4.2025 § 32 liitteineen*
2. Kaupunginvaltuuston päätös 21.2.2025 § 9
3. Kutsu tilapäisen valiokunnan kuulemistilaisuuteen 11.3.2025
4. Valittajan allekirjoittama vastaanottokuittaus 15.4.2025
5. Jonne Tynkkysen lausunto esteellisyysväitteiden johdosta 30.7.2025
6. Roosa Aaltosen lausunto esteellisyysväitteiden johdosta 12.8.2025
7. Eija Stenbergin lausunto esteellisyysväitteiden johdosta 20.7.2025

Edellä *-merkityt asiakirjat valittaja on jo toimittanut hallinto-oikeudelle valituksensa yhteydessä, eikä niitä toimiteta tämän lausunnon liitteenä. Kaupunki toimittaa kyseiset asiakirjat tarvittaessa hallinto-oikeuden niin pyytäessä.

Muita tietoja

Mikäli hallinto-oikeus päättyy vastoin kaupungin esittämää järjestämään asiassa suullisen pääkäsittelyn, varaa Savonlinnan kaupunki oikeuden nimetä asiassa todistelua asian myöhemmässä vaiheessa.

Paikka ja aika

Joensuussa, [●]. päivänä elokuuta 2025

Savonlinnan kaupunki / kaupunginhallitus

Laati

Jyrki Piiparinen
asianajaja, Joensuu

Liitteet

- Nimetyt asiakirjat